ЧЕРКАСЬКИЙ ІНСТИТУТ ПОЖЕЖНОЇ БЕЗПЕКИ ІМЕНІ ГЕРОЇВ ЧОРНОБИЛЯ
НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ УКРАЇНИ

ПОЖЕЖНА ТА ТЕХНОГЕННА БЕЗПЕКА: НАУКА І ПРАКТИКА

МАТЕРІАЛИ
Всеукраїнської науково-практичної конференції курсантів і студентів

05 – 06 квітня 2017 року

м. Черкаси

Крадожон В. А. ИССЛЕДОВАНИЕ СВОЙСТВ КРЕМНЕЗЕМИСТЫХ ОГНЕСТОЙКИХ ПОКРЫТИЙ НА ОСНОВЕ ГИБРИДНЫХ ГЕЛЕЙ ТЕТРАЭТОКСИСИЛАНА 116
Кучерява О. О. ВПЛИВ ПЛОЩІ РОЗВАНТАЖЕННЯ ПРИ ГАЗОВОМУ ВИБУХУ НА АМПЛІТУДУ УДАРОЇ ХВИЛІ 117
Левченко А. А. ДОСЛІДЖЕННЯ ВЛАСТИВОСТЕЙ УДАРНОЇ ПОВІТРЯНОЇ ХВИЛІ У ВІРТУАЛЬНІЙ ЛАБОРАТОРІЇ – УДАРНА ТРУБА 118
Матуляк А. Д. ПОКРАЩЕННЯ ВОГНЕЗАХИСНИХ ВЛАСТИВОСТЕЙ ТЕКСТИЛЬНИХ МАТЕРІАЛІВ ЯК ОДНА З ВИМОГ ПОЖЕЖНОЇ БЕЗПЕКИ ГОТЕЛІВ 119
Мельник С. М. ВПЛИВ ТЕХНОГЕННИХ НАВАНТАЖЕНЬ НА ВМІСТ АЛЮМІНІЮ В ПИТНІЙ ВОДІ 121
Нікітенко К. О. КЛАСИФІКАЦІЯ ЗАГРОЗ ІНФОРМАЦІЙНІЙ БЕЗПЕЦІ МЕРЕЖ МОБІЛЬНОГО ЗВ'ЯЗКУ СТАНДАРТУ LTE З ІНТЕГРОВАНИМИ ФЕМТОСОТАМИ 122
Павелко І. М. ОПИС ПРОГРАМНОГО ЗАСОБУ З ВІДНОВЛЕННЯ HDD «VICTORIA» 123
Петренко Ю. А. ДОСЛІДЖЕННЯ СТІЙКОСТІ ТА ЕФЕКТИВНОСТІ ФРАНЧАЙЗИНГОВОЇ МЕРЕЖІ «1С» 124
Пилипенко В. М., Косиєв О. А. ГЕОПОРТАЛ, ЯК ЗАСІБ ДЛЯ ПОКРАЩЕННЯ ОПЕРАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ ДІЯЛЬНІСТЮ ДСНС УКРАЇНИ НА ОСНОВІ КАРТОГРАФІЧНИХ WEB-ТЕХНОЛОГІЙ 125
Рибак В. В. MHDD. РОБОТА З НАКОПИЧУВАЧАМИ 126
Рубан В. С. ВИЗНАЧЕННЯ ВПЛИВОВИХ ФАКТОРІВ ЗА МЕТОДОМ НАЙМЕНШИХ КВАДРАТІВ 127
Сагунов Ю. Є. РЕАЛІЗАЦІЯ ІНФОРМАЦІЙНО-ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА В НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ ДСНС УКРАЇНИ 128
Сейдаметова Ш. С. ПРОЕКТНИЙ КРИТЕРІЙ АВТОМАТИЗОВАНИХ СИСТЕМ ПОПЕРЕДЖЕННЯ ВИНИКНЕННЯ НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЙ 129
Селюто К. В., Смирнова К. Ю. МАТЕМАТИЧЕСКИЙ МЕТОД ИССЛЕДОВАНИЯ ЭФФЕКТИВНОСТИ АНТИПИРЕНА ДЛЯ ПОЛИМЕРНОГО МАТЕРИАЛА 130
Семенчук О. М., Тертичний А. М., Остапчук Р. М. МОДЕЛЮВАННЯ ПОЖЕЖ У ТЕХНОЛОГІЧНИХ КОМУНІКАЦІЯХ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ ІЗ ВИКОРИСТАННЯМ СУЧАСНИХ ПРОГРАМНИХ КОМПЛЕКСІВ 131
Сердюк Є. О. ПРО ОРГАНІЗАЦІЮ ПОЗААУДИТОРНОЇ РОБОТИ У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ ТЕХНІЧНОГО ПРОФІЛЮ 132
Стадник О. І. СИСТЕМА ОЦІНКИ ЯКОСТІ ЗНАНЬ ПРЕТЕНДЕНТІВ

ПОКРАЩЕННЯ ВОГНЕЗАХИСНИХ ВЛАСТИВОСТЕЙ ТЕКСТИЛЬНИХ МАТЕРІАЛІВ ЯК ОДНА З ВИМОГ ПОЖЕЖНОЇ БЕЗПЕКИ ГОТЕЛІВ

Матуляк А. Д.,
НК – Лисюк В. М., к. т. н., доцент,
Одеська національна академія харчових технологій

Насьогодні актуальною є проблема вогнезахисту матеріалів, які використовуються для оздоблення приміщень сучасних готелів, так як при будівництві та оздобленні широко використовуються синтетичні полімерні матеріали, під час горіння яких виділяється близько 50-100 видів хімічних сполук, токсичних за своїм впливом на людський організм

Всі національні законодавства включають в себе правила, що нормують показники пожежної небезпеки текстильних матеріалів та виробів з них [1]. У світовій практиці визначення характеристик горіння і займання текстильних матеріалів проводиться більш ніж за 100 лабораторним методиками (національними, ISO, EN, IMO).

Так для оцінки займистості штор, завіс, драпіровок, як правило, застосовуються методи випробувань вертикально розташованих зразків IMO Resolution A.471 (XII): Improved test method for qualifying marine construction materials as noncombustible. (Український аналог ДСТУ 4155-2003. Захист від пожеж. Матеріали Текстильні. Метод випробування: на займистість.). ISO 69401984. Textile fabrics - Burning behaviour - Determinations of ease of ignition of vertically oriented specimens. ISO 69411984. Textile fabrics - Measurement of flame spread properties of vertically oriented specimens. В Україні також діє ДСТУ 4043-2001. Матеріали Текстильні для штор та занавісок. Метод визначення характеристики горіння, відповідний стандарту ISO 6941-1984 і EN1102-1995.

Вогнезахисну обробку текстильних матеріалів отримують з використанням в основному імпортних препаратів, які досить дорогі і не завжди забезпечують весь комплекс спеціальних і гігієнічних вимог.

Враховуючи сферу застосування тканин з вогнезахисною обробкою, а саме в приміщеннях готелю, де будуть постійно знаходитись люди різного віку, наявність в висококонцентрованих складах формальдегідовмісних препаратів дуже проблематично з екологічної точки зору, так як в даний час діють жорсткі обмеження щодо наявності вільного формальдегіду як на тканині, так і в навколишньому середовищі. Тому створення композиційних безформальдегідних складів, що забезпечують нормативні показники вогнезахисної обробки, є актуальним.

У роботах Назарової В.В., Лисюк В.М., Слепчук І. під керівництвом проф. Міщенко Г.В, проф. Сарібекова Г.С. досліджувались вплив на вогнезахисний ефект целюлозовмісних текстильних матеріалів моно-, ді-, і тріглідіділових ефірів (Лапроксід 301-Б, Лапроксід АФ,Лапроксід 702, Лапроксід ТМП) [2,3]. Для порівняння досліджували модифіковану диметилолдигидроксилетиленсечовину (Appretta ECO). В якості антипірену використовували препарат Бішофіт, в якості полімерної матриці – акриловий співполімер. Згідно з отриманими даними, показник вогнезахисних властивостей целюлозовмісних текстильних матеріалів підвищується при введенні в композиційний склад 2-5% моногліціділового ефіру алкілфенолу: швидкість горіння зразка знизилася на 38%, висота обвугленої ділянки - на 62% у порівнянні з формальдегідовмісним складом [3].

ЛІТЕРАТУРА

1. Бутылкина Н.Г., Константинова Н.И., Тюганова М.А. Оценка эффективности огнезащиты декоративно-отделочных тканей. // Пожаровзрывобезопасность, 1993, №2-с. 17-19.

2. Міщенко Г.В. Застосування акрилових співполімерів для підвищення якості бавовняних тканин: [монографія] / Г.В. Міщенко, В.М.Лисюк. – Херсон: Грінь Д.С, 2012. – 188 с.

3. Слепчук И. Исследование влияния безформальдегидных препаратов на эффективность огнезащитной отделки целлюлозосодержащих текстильних материалов: Тезисы докладов Международной научно-практической конференции школы молодых учёных «Медтекстиль-2012» / И.Слепчук, М.В.Пасечник, И.Н. Кулиш, Г.С.Сарибеков . –М., ИХР РАН, 2012. – С. 91 -92.